

U Fromka začal vycházet měsíčník, literární kurýr Odeon redakcí J. Štyrského. V 1. čísle vedle znamenitých Nezvalových překladů Rimbauda a statí o něm upoutává vášnivá obžaloba nejmladších od — jednoho z nich, Jindřicha Štyrského. Tedy: konec konců sebeobžaloba. A to je právě na věci krásné. To, že se na ni nejmladší generace zmožila a že ji dovedla pronést s takovou krvavou opravdovostí a mravně obrazoboreckou nenávisť, jako se stalo v tomto případě J. Štyrským, mluví pro nic víc než celé archy pochvalných kritik. Neboť mnohé generace před ní, které k ní měly alespoň tolik, ne-li víc povinností i důvodů, se jí opatrně vyhnuly, libující si naopak ve farizejském přebarvení skutečnosti a v samolibé indolenci, ne-li dokonce v zcela neostyšné vzájemné podpoře z vulgárních motivů hmotných, jak to činila a činí tzv. generace pragmatická. Hněvná slova Štyrského se nesou mnohem, mnohem dál než do řad nejbližších: zasahují největší většinu všeho žijícího spisovatelstva i básnictva českého až na několik málo výjimek zcela řídkých. Proto je zde otiskují: jsou dokonalé zrcadlo dnešního mravního stavu českého literátstva. [.....]

GER

Zatímco se slepuje jakási staronová vládní koalice, v níž tentokrát mají přísluňovat i strany sociálfašistické, získavší v říjnových volbách pozoruhodný přírůstek hlasů a mandátů, aby opět do příštích voleb ztratily téměř vše, čeho dodnes, díky své opozičnosti, byť velice blahovolné, dovedly nabýt, trvá dále ono po řadu let již vyzkoušené a osvědčené kulturně politické dusno a temno: v hospodářské krizi, která dnes, kdy vysoká konjunktura je už u konce, začíná velmi všestranně, v ČSR jako v ostatních státech, potřebuje právě kapitalistická vláda účinnou pomoc reformistů a sociálfašistů, aby se pokusili neutralizovat radikalizaci mas, aby dovedně a teroristicky organizovali stávkokazectví a sabotovali mzdové zápasy; v hrdinné a bojovné stávce severočeských horníků ostatně již, a nikoli poprvé, sociálfašisté dokázali, co dovedou, a že zaručeně nezklamou očekávání a naděje kapitalistů.

Komunistická strana zaznamenala v říjnových volbách ztráty, které byly sice očekávány a jež jsou ostatně jen přímým odrazem teroru a perzekuce proti straně, která je u nás zbavena téměř úplné možnosti legální propagandy, jejíž schůze a shromáždění jsou systematicky zakazovány a rozpouštěny, jejíž tisk je ve velkém konfiskován, zastavován a hospodářsky bojkotován: připočtěte k tomu ještě okolnost, že vážná krize strany byla teprve nedávno zlikvidována, že bolševická očista nebyla dosud zúplna provedena a že v přípravách pro volební